

горе библијске паралелизме

20. Хилдебрандов улазак у Рим 1049. год. с групом својих присталица, као почетак "Хилдебрандовог служења" (било му је око 30 година). Коментатори тај "улазак" упоређују с "доласком апостола" и с "уласком у Јерусалим"

20. Улазак Исуса Христоса у Јерусалим (по јеванђељима) с групом својих апостола као почетак "Христосовог служења" (било му је око 30 година). У богословској хроници се Јерусалим, можда, поклапа с Новим Римом или с Римом. В. горе

Коментар. "У фебруару 1049. год. нови папа (Пав IX - А.Ф.) ушао је у Рим праћен невеликом свитом и ходао је бос градом смирено читајући молитве. Таква необична сцена није могла да не запрепости Римљане. Изгледало је да је у град... дошао апостол... Моћна аристократија није пратила тог епископа, који је, као прости ходочасник, покуцао на градска врата и питао Римљане да ли ће га, у име Христоса, примити... Али у невеликој свити новог папе био је човек чија је духовна снага... била вреднија од краљевске власти... То је био Хилдебранд" [41, т. 4, стр. 57]

21. У јеку Хилдебрандовог реформаторског рада (1075. год.) у Риму је против њега скована завера. Организатор завере је Ченчије. На Григорија је покушан атентат [41, т. 4, стр. 155 и даље]

22. Завера је завршена неуспехом (иако је Хилдебранд замало страдао).
Хилдебранд је остао жив [41, т. 4, стр. 127 и даље]

23. Изразито негативан однос према Ченчију римских хроника које говоре о догађајима из XI в. [41, т. 4, стр. 126-127]

Коментар. "Хронике из тог времена (тачније, оне које говоре о XI в. - А.Ф.) приказују Ченчија као... безбожног пљачкаша и прељубника... могуће је да та неповољна карактеристика вође партије Кадала и није била претерана" [41, т. 4, стр. 126-127]

23(1). Ченчије је суделовао у Хилдебрандовој реформаторској активности, био је тесно повезан с Хилдебрандовом партијом [41, т. 4, стр. 126]

Коментар. Ченчијев отац, Стефан, био је префект Рима и одржавао је добре

21. У јеку Исусовог реформаторског рада у Јерусалиму је против њега скована завера. Организатор завере је Јуда. Завера доводи до хапшења, а потом и до распињања Христоса. В. јеванђеља

22. Иако Христоса распињују (стубују) и он "пати и умире", али потом, наводно чудом, "васкрсава" и јавља се својим ученицима

23. Изразито негативан однос јеванђеља према Јуди. Лик Јуде-издајника је постао оштре негативан у целокупној каснијој хришћанској литератури

23(1). Јуда је суделовао у Исусовој реформаторској активности. Он је био један од 12 најближих ученика - апостола. В. јеванђеља